

Formanden:

Så er det socialministeren, og der er 1 minut ekstra til ministeren, fordi der har været fire korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu regnede jeg jo netop med, at hr. Keld Albrechtsen skulle op på talerstolen. Så kunne jeg lige så godt vente, til han havde været der.

Altså ganske rolig, jeg skal nok svare på alle spørgsmål, så man behøver ikke at ulejlige sig herop blot for at få mig herop.

Jeg svarer også gerne mange gange, for nu har jeg efterhånden svaret på det her spørgsmål om småhusene mange gange. Det er jo, fordi de folk, der ejer ejendomme, hvor der kun er ganske få lejemål i, typisk er nogle, der kun har den ejendom, og som ikke har mulighed for at gå ud og finde erstatningsboliger.

Så lejerne har ikke gjort noget, men de lejere, der bor i småejendomme, kan komme til at bo i en meget ringe boligstandard, fordi det er umuligt for udlejer at sætte i stand, fordi vedkommende ikke kan finde en erstatningsbolig, og så bare lade stå til. Så det bliver jo ikke nogen særlig attraktive lejemål på sigt. Og sådan er virkeligheden, fru Lissa Mathiasen. Det bliver jeg nødt til at sige, og det er årsagen til, at jeg er ked af at ændre.

Nu har vi fundet den balance i et udmærket forlig med Dansk Folkeparti om, at man så siger fra fire og opefter. Og det kan så accepteres. Det er dér, jeg mener, at Socialdemokratiet har fraveget deres tidligere linje om, at man, fordi det giver nogle særlige administrative problemer for dem, der har småejendommene, har holdt dem uden for den generelle lejelov.

Så det er det, der er svaret på spørgsmål. Jeg har sagt det mange gange. Jeg skal også gerne komme herop og sige det igen.

Kl. 19.05

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen: Jeg synes faktisk, at vi har en brandgod sag. Det er måske derfor, vi ikke sådan har lyst til at gå op. Ja, det skulle da være for at holde en salgstale, men vi problematiserer jo altså ikke på samme måde, for jeg ser slet ikke de samme problemer, som hr. Keld Albrechtsen åbenbart gør. Jeg synes, det her er et godt, afbalanceret forslag.

Formanden:

Der er yderligere bidrag til debatten: Først hr. Morten Homann for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg må tilstå, at jeg blev en lille smule forvirret efter noget af en brandtale fra ministeren for, hvorfor man har opdelingen i småhuse og storbuse. Ja, jeg var lige ved at tro, at forlængelsen af det blev, at ministeren ville sige, hun trak ændringsforslag nr. 9. Hvis det var det, der skulle være konklusionen, og ministeren bare glemte det, så bliver der en chance til for at gå op og sige det.

Men det var i virkeligheden noget helt andet, der fik mig herop. Nu siger ministeren i sit første indlæg, at man havde ønsket sig et bredt forlig om det her område, og ærgrede sig over, at der ikke var kommet noget ud af det indtil nu. Der må jeg forstå, også på de sidste par indlæg, at man faktisk har indgået et forlig med Dansk Folkeparti om at lave den her grænse mellem små småhuse og store småhuse til forskel fra storbuse.

Så ministeren har allerede lavet et forlig og sidder så og løfter pegefinger til oppositionen over, at man ikke indgår et bredt forlig. Nu må jeg altså spørge ministeren: Ønsker hun et forlig eller ej? Hvis hun ønsker et forlig, så må hun indkalde de af Folketingets partier, der har erklæret sig villige til det, herunder SF, for at finde en aftalemodel, som faktisk løser problemerne. Ønsker hun ikke et bredt forlig, jamen så kan hun køre videre med det forlig, hun tilsyneladende allerede har indgået med Dansk Folkeparti. Men jeg synes, hun skylder et svar.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

1.: Jeg savner stadig væk, at ministeren kommer op og giver et svar omkring restejendomme. 2.: Jeg synes også, ministeren bør give et svar til de lejere, som stadig væk bliver klemte i forhold til det her. Det er da svært, meget svært at gå ud og sige til en lejer: Det er bare ærgerligt, at du bor i en ejendom, hvor der kun er tre lejligheder, derfor skal du ikke have de samme rettigheder.

Der er to muligheder, vil jeg sige: Den ene er, at man selvfølgelig giver dem de samme rettigheder. Den anden mulighed er at sige, at hvis det er for besværligt – det er det, ministeren bruger som argument – så må man vente med at